

Korníjov

Šel tam

HONEM

a pak si zoufal nad talonem

První nezávislý mariášový časopis

číslo 1

únor 1996

ročník 1

Začátečník

Dostáváte do ruky první číslo časopisu HONEM. Jelikož jsem milovníkem zkratk, vězte, že to značí HOLAUDN NE-pravidelný Mariášovník. Jedinými autory nápadu vydávat tento časopis jsem Já a můj Vztek. Dělbů práce máme rozdělenou takto: Já píši, Vztek diktuje. Mne znáte poměrně dobře, proto Vám

představím částečně můj vztek. Povahy je nesnášenlivé, přesto je v kolektivu oblíben. Je známý svým uměním náhle se zvětšovat a potom zmenšovat, někdy dokonce na nějaký čas zmizí. Číst a psát neumí, při mluvení zadržává a koktá, koule mi očima a vkládá mi do úst neslušná slova. Tak to je on.....

Úvodník

V průběhu VČS (pro neznabohy, kteří neznají zkratky, Výroční členské schůze) jsem dostal písemný příspěvek do diskuse od autora, který nechce být jmenován. Nechtěl příspěvek sám přednést a argumentoval tím, že se stydí vystoupit před tak

velkým kolektivem. Já jsem si všiml, že spíše nechtěl zanedbat své vedlejší zaměstnání - posuzování kvality výrobků likérky Plzeň -Božkov. Po opravě hrubých chyb používám doslovný text jeho projevu jako úvodník prvního čísla.

Vážené dámy, vážení pánové, vážení mariášovní nepřátelé.

Již můj prapradědeček Václav, který přišel o nohu v bitvě u Hradce Králové, zasvětil celý svůj život hře v mariáš a jiným podobným karetním uměním a své zkušenosti předával po meči dále svým potomkům. Nikdy, po celých pět generací, jsme neslyšeli, že by se mariáš hrál někdy o něco jiného než o peníze. Teprve já jsem se setkal s jakýmsi body. To přece není možné, moji předkové se musí v hrobě obracet. Mariáš se odjakživa hrál o peníze a o nic jiného. Proč ten výbor pořád nechává ty blbý body. Proč podporuje pořád jenom ty Plzáky, Hráličky, Bartoše, Václavíky, Starčky a ostatní křiváky a my ostatní na to musíme doplácet. Navrhují, aby se body úplně zrušily.

Děkuji Vám za pozornost.

Co k tomu dodat? Snad jen to, že autor si nepřál uveřejnit své jméno a tím se připravil o honorář ve výši 000000,00 Kč za AA.

Z turnajů

6.1.1996 Planá nad Lužnicí - Tříkrálový turnaj v křížovém mariáši

Systém: 5 kol po 45 minutách, vítězem turnaje se stává hráč s nejnižším součtem umístění ze všech pěti částí, v případě rovnosti rozhoduje více vyhraných peněz. Turnaj je součástí "jihočeské" GP, která se hraje podzim - jaro. Zbytek turnajů této GP najdete v termínové listině. Za účasti 84 hráčů proběhl tento turnaj za relativního poklidu, byť byl v závěru nebývale vyrovnaný, neboť ještě šestý hráč měl součet umístění 6, tzn. že 4x u stolu vyhrál a jednou byl druhý. Největším vzrušením byla snad první historická účast žen na turnaji tohoto okruhu. Mnoho mužů velice nelibě neslo 10. místo Květy Hlízové (součet umístění 8). Ingrid Strobachová již tak úspěšná nebyla, stejně tak jako dva mužští zástupci (Holeček 14 SU, Holan 12 SU).

Na turnajích tohoto okruhu bývá cenami odměněno většinou 32 prvních hráčů a ceny bývají velice slušné. Zvláštností těchto turnajů je, že se často hrají na mezinárodní úrovni, neboť se téměř pravidelně zúčastňuje pan Büchler z Rakouska, který neumí ani slovo česky.

13.1.1996 Mariánské Lázně - hotel Krakonoš Příležitostný turnaj k životnímu jubileu Ing. A. Václavíka

Velice pěkně cenami zabezpečený turnaj v krásném prostředí hotelu Krakonoš k příležitosti padesátých narozenin Lojzy Václavíka. Vítězem se stal L.Plzák před V.Starckem a P. Bartošem. Neaktivnějším byl R.Nocar, produktivitu vyhrál K.Viták. V soutěži družstev zvíťazilo družstvo Kozolup před Pražským výběrem a Oktanem Plzeň.

Kuriozitou bylo, že asi v půl druhé odpoledne byla přerušena dodávka elektřiny a do konce hráci doby nebyla obnovena. Co já pamatuji, je to teprve druhý turnaj, který se hrál při svítcích (první v Kostelci asi před pěti léty).

Plánovaná oslava narozenin začala ve 20 hodin při svítcích a skončila v 8 hodin ráno a elektrika pořád nic. Hostů se sešlo asi 250 a především díky nyní již prý rozpadlé kapele Karla Šobra, která měla dostatek dechů a nebyla závislá na elektrice, se oslava zdařila ke spokojenosti všech přítomných a proslychá se, že v Mariánských Lázních se všechny další velké oslavy již bez svítek neobejdou.

20.1.1996 Tlustice u Hořovic - Tlustický spodek 7. ročník

Pravidelně hraný turnaj, vždy na konci ledna. Účast bývá omezena kapacitou sálu. Systém: Křížový mariáš, čtyři kola po hodině a čtvrt, vítězem se stal hráč s nejvyšším finančním ziskem.

Turnaje se zúčastnilo 47 hráčů a jedna hráčka. Ceny byly zabezpečeny do 20. místa na celkem slušné úrovni. Umístění našich dvou zástupců opět žádné štěstí. Holan 15. a Ellinger asi 40. místo.

20.1.1996 Jičín, liga 1996, 1. kolo, východočeská oblast

První turnaj východočeské oblasti, hraný ještě podle loňského bodovacího systému. Zúčastnilo se 48 hráčů a hráček.

Vítězem se stal Václav Kasík před Vladimírem Břízou a Václavem Cidlinským, všichni Panosa Pardubice. I když každý z jiného ligového družstva. Umístění hráčů naší oblasti: 5. Duchek, 9. Hlízová, 10. Čapla, 17. Sulkiewicz, 22. Jančík, 32.Holeček a 36. Strobachová.

Družstva skončila v tomto pořadí: 1. Vratislavice, 2. Jičín, 3. Pardubice, 4. Kladno, 10. Praha, 11. Bratronice, 13. Ekolev.

Ceny na turnaji příliš nenadchly.

--anč!--

27.1.1996 Mariánské Lázně - Karolina

První oficiální turnaj podle zkráceného a upraveného bodového systému, jemuž předcházela členská schůze, jejíž diskusi jsem sledoval příliš klidnou.

Výsledky turnaje a závěry VČS si jistě přečtete jinde, proto se budu zabývat statistikou.

V prvním poločase padlo 14 fleků na loženého betla, kdežto ve druhém, snad vlivem uvolnění flekovacího reflexu díky alkoholu, jich padlo 20. Statečný rek Václav Květ ve druhém poločase odepsal dokonce třikrát. I mistr tesař se utne a dá za poločas dva křiváky, že ano, pane Bartoši.

Srovnáme-li s turnajem v Praze v listopadu loňského roku, vidíme, že počet fleků na loženého betla se snížil asi na polovinu (Praha 61, ML 34). Uvážíme-li, že díky zákazu hrát sedmu červenou bez sedmy, se betlů hrálo v Mariánských Lázních asi víc než v Praze, je to poznatek velice poučný. Že by zisk devíti bodů nevyvážil ztrátu osmnácti korun?

Ostatních odpisů bylo velice málo. Po jednom odpisu 2 bodů za sedmu, či červenou hru, stovku, červenou stovku, durcha a dvě sedmy.

Byly sehrány dvakrát dvě sedmy na tři trumfy, z toho jednou červené.

Z odkazu Karla Poláčka Moje první vystoupení Na blátě.

Když jsem dovršil třináctý rok věku svého, tu podstoupil jsem slavnost svatého birmování. S řadou svých vrstevníků, čistě oděn a pln slavnostní nálady, přistoupil jsem poprvé ke stolu Páně. Po mši svatě mne vzal otec stranou, a zápase s dojetím, pravil vážně:

„Milý synu! Jsi nyní ve věku, kdy mladý Říman oblékal togam virilem na znamení toho, že vstupuje v řadu dospělých občanů, a mladý Slovan slavil slavnost postřížin, stává se válečníkem. Uplynula léta dětských her a radovánek. Nyní předstupuje před tebe přísný život s krutou vážností. Dnes tě vezmu s sebou do hostince, abych viděl, že veškerá moje naučení padla na půdu úrodnou.

I šli jsme do hostince Na blátě. Tam byla již shromážděna četná společnost, která uvítala vstup mého otce s nadšeným hlaholem, jenž dával svědectví o tom, kterak tatíček byl ve městě oblíben. Otec poručil přinést občerstvení. Posilnivše se, chvílku jsme pobesedovali. Pak pan Menšík, místní fotograf, mrkl na tatíčka a posunkem se ho otázal, nechtěl-li by hrát v karty.

„Ba, — vzdychl pan Dalibaba, nájemce dvora Jedliny, — mohli bychom působiti, škoda každé chvílky, jež marně uplyne.

Otec zakroutil hlavou a s předstíranou nechutí vstával, aby usedl ke karetnímu stolu. Tehdy jsem postřehl, že zkušený, rutinovaný hráč má krotiti svoje city, činiti tak, jako by hraní v karty bylo pro něho pouze společenskou nutností, a nikdy nedávati najevo náklonnost ke hře..

Pan Dalibaba bystře a zkušeným pohybem zamíchal karty, rozhodil je v malebném obloku po stolku a zakřikl junáckým hlasem:

—Tak, malá dává!

Pan Menšík obrátil kulového spodka a pravil starostlivě, ukázav na mě:

—Ale, co s tím hochem? Nebylo by lépe odvésti jej domů?

Tatíček zavrtěl hlavou a pronesl:

—Bude hráti s námi co čtvrtý.

Pan Dalibaba se nedůvěřivě zasmál:

„Takový cvoček? Vždyť ani karty v ruce neudrží.

Tatíček mňnil:

—Bez starosti.

—Ale, ale, — žadonil pan Menšík, — to by bylo... Hra se jenom pokazí. Copak je to hra pro děcka?

Tatíček však trval na svém. Oba páni se podrobili otcově autoritě, ačkoli bylo na nich vidět, že tak činí s velkou nevrostlostí a přemáháním.

Pan Menšík obrátil sedmu a rozdával. Já byl první forhont. Hlásil jsem žaludskou sedmu, která byla schválena. Páni neřikali nic. Po několika následujících her se zdrželi poznámek, až na obvyklé hráčské výkřiky.

—Mám povinnost.

—Mám lepší.

—Ty bych viděl.

—Mám sedmu.

—Tu bych koupil.

—Lepší sedmu.

—Já se podívám, atd.

Hra byla celkem klidná, až tento případ vzbudil velké vzrušení. Pan Menšík vylicitoval červenou stovku se sedmou. Hrál jsem s panem Dalibabou, otec pauzoval.

Podíval jsem se na kartu. Měl jsem tři trumfy s desítkou. Kulí jsem vůbec postrádal. Kromě toho jsem měl žaludské a zelené eso. Rychle rozhodnut, zvolal jsem:

—Ránu!

Můj spoluhrač se zděsil.

—Cože? — zvolal s úděsem, — co to povídáš?

—Flek dávám, opakuji.

Pana Dalibabu polil studený pot.

Obrátil se na tatíčka, jenž nacpával flegmaticky dýmku, a pronesl hlasem, jenž se třásl jako huspenina:

—Pane Kobosile, co tomu říkáte? Jaký je váš synek nerozvážlivý! Jak já k tomu přijdu, abych byl škodný? Flekovat červenou stovku - jaký je v tom rozum? Vždyť to stojí šůru peněz!

Můj otec neřiká tak ani onak a jen se usmívá do vousů.

—Nechme mu jeho vůli, — řekl po chvílce, — já se do toho nepletu. Je-li list podle toho, pak je rána na místě.

—Já se točit nebudu, — prohlásil pan Menšík teskně.

—To tak... — zaskulral můj spoluhrač, — ještě se povýšit... To by bylo neslýchané. V roce 1903 se povýšil na červenou stovku nebožtík Háblta, loterní kolektant. Opovázil se proti lesmistrovi Halaburdovi... Prohrál, udělalo se mu mdlo, šel domů a zemřel. Však je to také co fict...

—Tak jedem! — pferušil jsem jeho rozjímání.

Byla to hra! Ovzduší bylo naplněno elektřinou. Při každé desítce, klerou jsme získali, se jasnily obličeje mého spoluhrače. Moje klidná, sebevědomá hra vlévala mu důvěru v srdce. Když jsme konečně dostali čtyři desítky domů, tu se pan Dalibaba nezdržel a zvolal mocným hlasem:

„Stovka je v Trapozintě.

Pan Menšík zakvílel:

—A já to cítil v křtži!

Otec se zasmál:

—Já to věděl, že to bude vachrlaté. Na mého syna je spolelnutí, copak o to ...

Pamatuji se, že se tenkrát seběhla celá hospoda, aby sledovala tuto památnou hru. Pan Menšík měl tři trestné. Když platil, tu pronesl dvojverší, které se pak často citovalo:

„Šel tam honem,

a pak si zoufal nad talónem....

Karel Poláček
Hráči

Platí přírodní zákony v mariáši?

Jsem přesvědčen, že ano. Při kontrole stolových lístků jsem objevil, že profesor Viták hrál 100 na 2 trumfy bez výnosu a dostal za to 80 bodů místo 48, tedy o 32 více. Protože jsem přesvědčen o platnosti zákona o zachování bodů, začal jsem rychle hledat, kdo dostal o 32 bodů méně. Málem jsem našel. Pan Hovézák sehrál úspěšně sto a 2x7 v červených na 4 trumfy bez jedné desítky s výnosem a s RE na sedmy. Udělil

si za to 80 bodů. Ať počítám jak počítám, měl dostat 120, tedy o 40 více. Kam se podělo těch 8 bodů, o kterých zákon nevychází, čert ví. Jeden jsem možná objevil u pana Hobla. Za něco si udělil 31 bodů. Skládám, skládám, ale nic podobného složit neumím.

Zatímco pro pana Vitáka se ve výsledcích nic nezměnilo, pan Hovézák se tímto připravil o vítězství v turnaji.

Termínová listina 1996

Bude průběžně doplňována o další turnaje, o kterých se dozvím

17.02.1996	Chroustovice	hostinec U Kubíčků	????
17.01.1996	Zdice	Společenský dům	licitovaný
02.03.1996	Chroustovice	hostinec U Kubíčků	????
16.03.1996	Stod	hotel Praha	licitovaný
16.03.1996	Tábor	????	křížový
30.03.1996	Bechyně	Hermína	křížový
13.04.1994	Bratronice		licitovaný
20.04.1996	Jindřichův Hradec	????	křížový
20.05.1996	Březnice	hotel Vlčava	licitovaný
08.06.1996	Plzeň Bílá Hora	restaurace OKTAN	licitovaný
13.07.1996	Mariánské Lázně	restaurace LUNA	licitovaný, volený, křížový (trojboj)
24.08.1996	Mariánské Lázně	restaurace LUNA	licitovaný, Český pohár družstev
25.08.1996	Mariánské Lázně	restaurace LUNA	licitov, Český pohár jednotlivců
14.09.1996	Bernartice u Tachova	hostinec U Jakešů	licitovaný
12.10.1996	Kozolupy	Sokolovna	licitovaný
26.10.1996	Kaznějov	restaurace Pluto	licitovaný
16.11.1996	Praha 4	restaurace Zálesí	licitovaný
07.12.1996	Sokolov	?????	licitovaný, pouze pro zvané

Pro Vašíka a ostatní vašíky

Porovnat omezený bodový systém s minulým prozatím nejde. Loňský průměr premiových bodů byl 170.80 na hráče, s tím, že první turnaj v Kozolupech byl výrazně odlišný svým průměrem 149.43. Ostatní turnaje se pohybovaly od 162.19 do 186.75. První letošní měl průměr 153.53, což je více než loňský první turnaj. S porovnáním bodovacích systémů tudíž

budeme muset počkat, ale zatím to, Vašíku, nevypadá, že by to podporovalo Bařky, Kolečky, Šenoldy, Vohlídalý a KOVÁŘE obecně.

Tady jsem vybral náhodných 6 turnajů z loňska a k nim přidal výsledky prvních deseti hráčů z prvního turnaje letos a vše zamíchal. Zkuste určit který je letošní bez kroukání na výsledkovou listinu.

1.	551	743	535	600	678	665	551
2.	423	726	515	543	674	510	525
3.	393	539	460	455	521	477	516
4.	380	512	449	450	485	463	451
5.	377	494	425	436	419	458	441
6.	374	463	408	419	416	458	425
7.	369	445	399	410	409	436	420
8.	365	404	383	398	360	421	417
9.	363	387	379	383	349	414	401
10.	359	376	366	377	348	411	395

Závěrem

Dočetli jste první a možná také poslední číslo mariášového časopisu HONEM. Jeho další osud závisí na mnoha faktorech. Já sám nedokážu časopis zvladnout nejenom finančně, ale i duševně. Nejsm žádný grafoman a nápady zrovna také nesrším, takže si ještě jakž takž dokážu představit obsah druhého čísla a možná i třetího, ale obsah čísel dalších si již představit nedokážu. A až mi dojde Karel Poláček a jeho hráči tak už nebudu vědět vůbec. Proto tímto prosím všechny, kteří drží pero (nebo klávesnici psacího stroje či počítače) v ruce s lehkostí a slovními obraty hýří stejně jako nápady, aby odložili svůj přirozený ostych a přispívali se jim síly stačí. Ostatním, kterým zarsrší jen občas, stejně jako mně, ať přispějí alespoň někdy. Poznačků všichni hráči ze svého mariášového života mají jistě dost a

měli by se o ně podělit s ostatními. Jistě zajímavá rubrika by byla teorie hry, neboť toto je i po těch téměř dvou stech letech, po které se v Čechách mariáš hraje, pole neorané. Mám tímto na mysli pány Šubrtu, Čaplů, Jančíka, Ellingera, Václavíka, Kučavu a ostatní. Nebráním se ani osobním zprávkám, a to nejenom typu "Theofile, Ty v..., jakš' mi to tuhle vynesl. S tebou už nehraju.". Finanční otázka je další věc. Vzhledem k tomu, že nevlastním kopírku, vyjde jeden výtisk asi na 5,50 Kč a to jen za kopírování. Programové vybavení, hardware ani papír do toho samozřejmě nepočítám. Vydám-li ve vlastním nákladu 35 výtisků asi tak 4x ročně, je to tak akorát tolik, co jsem do toho ochoten vložit. Pokud by časopis byl větší zájem, musel by již být za úhradu.

Konečník

aneb soutěž "O zlatou řít"

Pan Lojza Václavík si na osobním lístku sečetl $122+22=244$ a tím o 4 Kč předstihl pana Frantu Háchu v soutěži produktivity. Rozhodčím (sám pachatel byl delegovaným

vrchním rozhodčím) to v tom fofru zpracování výsledků uniklo a tak máme hned na prvním turnaji špatně vyhlášeného jednoho z vítězů.

Honem

Vydává Ing. Vladimír Holan pro potřebu vlastní a Českého svazu mariáše. Neprodejné.

Šéfredaktor: Ing. Vladimír Holan

Graf. úprava: Ing. Vladimír Holan

Pisaf. Ing. Vladimír Holan

Sazba: Na dýchavičném IBM
PC 386 v AMI PRO
staříčkou s jehličkovou
EPSON EX 1000

Příspěvky zasílejte na adresu:

Ing. Vladimír Holan
Čerčanská 24
140 00 Praha 4

tel./fax (02) 472 13 22